

hogy undorral el kellett bögjem magam.
Látványos fohászaim, kamaszkor! — Kinőttem.
Jó hinni, hogy kinőttek a kamaszkort:
lesorvadó pattanásaink: történelmi adat,

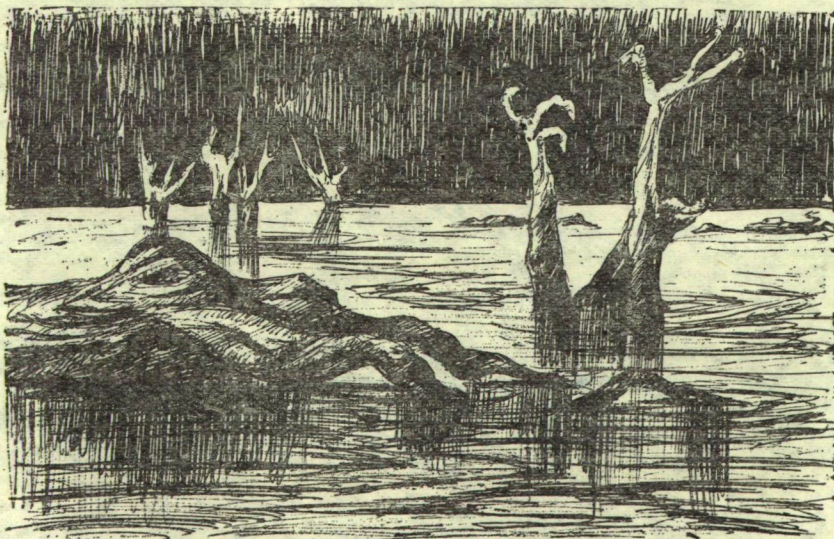
suta lelkendezésünk: példa és ítélkezés —
termő nyugtalanságunk: Napot tartó csoda.
Állva az idő küllői között keverednénk
szaggatott lélegzetébe, vernénk szív-ütemével,

kihallani hangját, jaját tenni örömmé,
mondani okos igazát, mondani, hogy
fényvé váljék számon a káromkodás is!
Másként kupec-ügyesség minden.

Te szíved szép hálót kivetted —
olvadnak a gyanakvás-kérgek,
a szívek vakondtúrásain felbőffenő
századok testvér-riasztó meséit

töri a reggeli szél, mint száradt tavalyi kórót! —
körben-kinyújtott-tenyér-ország, időben meztelen szív,
feneketlen-sírból kinövő tűz-fa ország! —
állok a reggeli-hűvös mezőben: s látom

lélegzik a reggeli föld, fák rügye
szédül a fényben, repülne tűzbórként;
gyökereük öröl csontot, koronájuk
épül konokan, arccal a Napnak.

Kováts Margit: Arvíz